

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 23-06-63759 נחמן נ' נפלאות הקולה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

התובע דור נחמן
ע"י ב"כ עוה"ד מתן שוק

נגד

הנתבעת נפלאות הקולה בע"מ

פסק דין

בפני תביעה כספית בסך 16,000 ₪ לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982, בגין משלוח 14 הודעות שהן דבר פרסומת לטלפון הנייד של התובע ופגיעה בפרטיות.

הרקע ותמצית טענות הצדדים

1. כתב התביעה הוגש כנגד הנתבעת ושני בעלי המניות בה, אך התביעה כנגד הבעלים נמחקה בהסכמת הצדדים בדיון מיום 06.01.25.

2. בכתב התביעה נטען, כי בין התאריכים 25.11.22 ועד 10.01.23 שלחה הנתבעת 14 הודעות פרסומת לטלפון הנייד של התובע, זאת בניגוד לסעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת"). לטענת התובע הוא לא נתן את הסכמתו לכך ולכן עתר לפיצוי בסך 1,000 ₪ בגין כל הודעה וסך של 2,000 ₪ בגין נזק שאינו ממוני בגין הטרדה ופגיעה בפרטיות.

לכתב התביעה צורפו העתקים של 14 הודעות שעניינן מבצעים או קופונים שנשלחו לתובע במועדים הבאים: 25.11.22; 29.11.22; 02.12.22; 06.12.22; 09.12.22; 13.12.22; 16.12.22; 20.12.22; 23.12.22; 27.12.22; 30.12.22; 03.01.23; 06.01.23 ו- 10.01.23.

3. התובע פנה לנתבעת ביום 11.01.23 בדרישה להפסקת שליחת ההודעות ולקבלת פיצוי. משלא נענה שלח התובע מכתב התראה נוסף ביום 23.01.23. הנתבעת השיבה לתובע ביום 23.01.23, כי מספר הטלפון של התובע הוסף בהסכמתו בסניף החברה באלישמע ובהתאם סירבה לפצותו. התובע עמד על כך, שמעולם לא ביקר בסניף אלישמע ולא נתן את הסכמתו להצטרף לרשימת הדיור של הנתבעת.

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 23-06-63759 נחמן נ' נפלאות הקולה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

4. בכתב ההגנה טענה הנתבעת שמדובר באירועים בודדים, וכי ההודעות נשלחו על בסיס הסכמה ובקשה של הלקוח, הוא התובע, לקבלת דברי פרסומת. עוד צוין, כי גם אם קרוב משפחה או חבר של התובע הוסיף את פרטיו, הרי שהנתבעת פעלה בתום לב במשלוח ההודעות. עוד נטען, כי התובע יכול היה ללחוץ על הקישור "להסרה" או ליצור קשר עם הנתבעת, שפרטיה מצורפים בכל הודעה. הנתבעת הלינה על כך שהתובע המתין עד לקבלתן של 14 הודעות טרם הדרישה הכספית והיה עליו לפנות אליה עם קבלת ההודעה הראשונה. הנתבעת הסירה את שמו של התובע מרשימת הדיוור עם פנייתו הראשונה ובנסיבות העניין עתרה הנתבעת לדחות את התביעה.

לכתב ההגנה צורף "טופס הרשמה לקבלת דיוור מבצעים בסמס" חתום, ועליו מספר הטלפון של התובע כמופיע בכתב תביעתו. הטופס נחתם ביום 11.11.22 בסניף אלישמע.

5. במסגרת ההליך ויתרה הנתבעת על הטענה, כי התובע חתם על טופס ההצטרפות לקבלת דיוור (החלטה מיום 23.06.24) אולם בהמשך חזרה בה מטענה זו והבהירה, כי יכול שהתובע נרשם בעצמו או שפלוני רשם את פרטיו לבקשתו ולכן יש לראות בכך הסכמה של התובע להיכלל ברשימת הדיוור (פרוט' עמ' 18, ש' 24 – 25).

דיון והכרעה

6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים וראיותיהם, שמעתי את העדויות וראיתי את העתקי ההודעות שנשלחו, הגעתי למסקנה, כי התובע הרים את הנטל המוטל עליו, בשים לב לרמת ההוכחה הנדרשת במשפט האזרחי, לשכנע כי מדובר בהודעות שהן פרסומת, וכי לא נתן את הסכמתו לקבלת הדיוור מן הנתבעת.

7. סעיף 30 א(ב) לחוק התקשורת קובע כך: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, **בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש** של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת..."

8. אין מחלוקת בין הצדדים, כי ההודעות שנשלחו מהוות דבר פרסומת והמחלוקת בין הצדדים היא בשאלת קיומה של הסכמה מפורשת ובכתב.

9. ראשית, הנתבעת לא הוכיחה שהתובע נתן הסכמתו לקבלת ההודעות.

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 23-06-63759 נחמן נ' נפלאות הקולה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לאורך כל ההליך התובע עמד על כך שלא נתן את הסכמתו לקבלת הודעות פרסומת וכן כי כלל לא היה בסניף באלישמע ולא חתם על טופס הצטרפות ולתמיכה בטענותיו צירף צילום מסך המעיד על המקומות בהם שהה ביום בו נחתם לכאורה טופס ההצטרפות.

כאמור תחילה הנתבעת חזרה בה מהטענה שהתובע בעצמו חתם על טופס הצטרפות ואולם בהמשך טענה, כי התובע חתם על טופס הצטרפות או שאחר רשם את פרטיו, לבקשתו.

בעליה של הנתבעת, האחים אבישי ואוהד חזקיהו העידו מטעם הנתבעת. אוהד חזקיהו הסביר על נוהל העבודה של הנתבעת ביחס לטופס ההצטרפות כך:

"יש את מי שנמצא בקופה יש שם טופסי הצטרפות וכל מי שרוצה דיוורים, מבצעים, לראות הטבות לפני החגים, רושם את עצמו וחותר. אני לא הכנתי את זה. לא יודע מי נתן את ההוראה, את השם המדויק" (עמ' 23, ש' 19 – 21).

העד לא ידע לומר מי העובד שנכח באותו יום בשל תחלופת עובדים וכיוון שמכתב הדרישה נשלח תוך שיהוי באופן שבו לא נשמר התייעוד ממצלמות האבטחה בחנות (עמ' 24, ש' 6 – 8). לא היה בעדותו של אבישי חזקיהו להוסיף על עדותו של אוהד חזקיהו.

במסגרת חקירת עדי הנתבעת לא עלה בידי הנתבעת להוכיח, כי ניתנה הסכמתו המפורשת מראש של התובע לקבלת דיוור וכן לא עלה בידי העדים לפרט את נסיבות ההצטרפות וזאת משלא הובאו עדים רלוונטים שעבדו בחנות במועד החתימה על המסמך ויכלו לשפוך אור על נסיבות ההצטרפות.

הלכה היא, כי **"בכלל, אי העדת עד רלוונטי יוצרת הנחה לרעת הצד שאמור היה להזמין"** (ע"א 641/87 קלוגר נ' החברה הישראלית לטרקטורים וציוד בע"מ (8.1.90), עמ' 244), וכי **"מעמידים בעל דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראיה שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלוונטית שהיא בהישג ידו ואין לכך הסבר סביר – ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה הייתה פועלת כנגדו"** (ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ (14.11.90), עמ' 603).

הימנעות הנתבעת מהבאת העדים/הראיות תיזקף לחובתה, שכן לו הובאו הראיות/העדים היה בהם לתמוך בגרסת התובע. התוצאה הינה אפוא קביעה שלא ניתנה הסכמת התובע לקבלת דבר פרסומת.

10. שנית, קיימים ספקות כבדים ביחס לאותנטיות טופס ההצטרפות. ספקות אלה פועלים לחובת הנתבעת. התובע הכחיש שחתם על טופס הצטרפות או בכלל ביקר אי פעם בסניף של הנתבעת באלישמע. חרף זאת, הנתבעת צירפה לכתב ההגנה העתק של טופס ההצטרפות ולא הציגה את המסמך המקורי. העדים מטעם הנתבעת מסרו שאינם יודעים היכן הטופס המקורי. על גבי הטופס שצורף לכתב ההגנה ישנה חותמת פקס לפיה הוא נשלח ביום

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 63759-06-23 נחמן נ' נפלאות הקולה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

25.07.23 בשעה 14:27 ייתכן שזה נשלח לב"כ הנתבעת דאז, שכן כתב ההגנה הוגש ביום
25.07.23. לכתב ההגנה המתוקן שהוגש ביום 17.07.24 צורף טופס הנושא חותמת פקס מיום
11.07.24 בשעה 10:24.

11. כאמור, עדי הנתבעת טענו בעלמא, כי ישנה תחלופה של עובדים בסניפיה ולכן לא ניתן היה להביא לעדות מי מהעובדים, אבל לא הציגו כל אסמכתא לכך. אף אם נכון הדבר, הרי שדרישת התובע נשלחה כבר ביום 11.01.23, יום למחרת המועד בו נשלחה ההודעה האחרונה וניתן היה לברר כבר בשלב זה עם העובדים מי עבד ביום בו מולא הטופס על שם התובע. הדבר כלל לא נעשה על ידי הנתבעת. יתרה מכך, אף מנהל הסניף לא הובא לעדות להסביר את הנוהל בסניף, כיצד מחתימים לקוחות על טופס ההצטרפות, כמה לקוחות אם בכלל הצטרפו באופן בו נטען שהתובע הצטרף. הנתבעת כלל לא הוכיחה שזה הנוהל באמצעותו מצטרפים לקוחות, שכן לא הוצג אף טופס של לקוח אחר להוכחת מנגנון הצטרפות זה.

טופס ההצטרפות לא צורף לתשובת הנתבעת למכתב ההתראה ששלח התובע ויש לקבל את טענת התובע, כי גם בנתון זה יש כדי לכרסם באותנטיות המסמך.

מסמך ההצטרפות עצמו נושא את שמו הפרטי של התובע ומספר הטלפון שלו ללא שם משפחה, ת"ז, כתובת דוא"ל ותאריך לידה, פרטים שנהוג לבקש בעת הצטרפות לחברות במועדון. העובדה שרק שמו הפרטי ומספר הטלפון של התובע צוינו בטופס תורמת לספקות לגבי המסמך.

יש בכל המפורט לעיל להעלות ספק כבד באותנטיות טופס ההצטרפות. מכל מקום החוק קובע, כי ההסכמה צריכה להיות באופן מפורש ובכתב וזאת לא הוכח על ידי הנתבעת.

12. בהתאם ובהעדר ראיות או עדים, יש מקום גם לקבוע כי גרסת התובע לפיה כלל לא הגיע לסניף הנתבעת ביישוב אלישמע לא נסתרה על ידי הנתבעת.

13. שלישית, דין טענות הנתבעת בשאלת הקטנת הנזק להידחות. הנתבעת טענה, כי היה על התובע לפנות אליה עם קבלת ההודעה הראשונה ולא להמתין ולצבור 14 הודעות, וזאת כאשר הלה פעלה להסרתו מרשימת התפוצה מיד עם קבלת דרישתו.

בחקירתו הבהיר התובע כי "כל ההודעות שנשלחו הן בפער זמנים של כחודש וחצי, נשלחו ללא ציון של שם הפונה, שם המפרסם, ולא פרטי יצירת קשר, ללא אפשרות להסיר במסרון חוזר והן נשלחו מכל מיני שמות קוד... כאשר אין אפשרות להסיר במסרון חוזר" (עמ' 15, ש' 26 – 30). בהמשך הסביר, כי לאחר חקירה ובדיקה מצא שהמסרונים נשלחו מאת הנתבעת

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 23-06-63759 נחמן נ' נפלאות הקולה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ובהתאם פנה אליה (עמ' 16). התובע הופנה ללינק ההסרה המצורף לכל הודעה, על כך השיב כי אינו נוהג ללחוץ על לינקים לא ידועים, בוודאי במקום בו ההודעות נשאו כותרת שונה בזהות השולח, עניין המתיישב עם חשד להונאה (עמ' 17, ש' 29).

בעניין זה יובהר, כי טענות הנתבעת כלפי התובע וההאשמות כלפיו היו חסרי בסיס ומוטב היה שלא היו נטענות. אף שהוסברו לבעליה של הנתבעת הוראות החוק, הם המשיכו להאשים את התובע, כאילו זה רקם מזימה, נרשם בעצמו או באמצעות אחר, בחר לצבור הודעות רבות במכוון ואף פנה אליהם רק לאחר שלא יכלו לשמור את התיעוד ממצלמות האבטחה בסניף, והכל כדי לזכות בכספיה של הנתבעת שלא כדין.

מדובר בהאשמות חסרות כל שחר, נטולות כל בסיס, תוך סירוב לבחון את האפשרות שנפל פגם בהתנהלותה של הנתבעת ביחס לצירופו של התובע לרשימת הדיוור.

14. ברע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.14) (להלן: "עניין גלסברג") קבע השופט

רובינשטיין מפורשות, כי אין על התובע חובה להקטנת הנזק:

"הפיצויים הניתנים על פי סעיף 30 לחוק הם כאמור פיצויים לדוגמא, דהיינו – אינם נגזרים ישירות ממידת הנזק הקונקרטי אשר נגרם למאן דהוא. בפיצויים מעין אלה, לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את נזקו (ואין באמור, כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, ככל בעל דין בכל עניין משפטי, לנהוג בתום לב), כנראה מתוך רצון לסייע בשירוש התופעה..." (עמ' 9).

כאמור, הנתבעת ייחסה לתובע חוסר תום לב בכך שלא פנה אליה עם קבלת ההודעה הראשונה, אף שהאופן בו שלחה היה בניגוד לחוק עם שמות משתנים, כך שעצם העלאת הטענה על ידי הנתבעת יש בה משום חוסר תום לב.

15. חרף העובדה שלא הייתה בידי הנתבעת ראיה להצטרפות התובע לרשימת הדיוור, הרי

שהנתבעת לא הייתה נכונה לסלק את התביעה בהצעות הפשרה ובחרה לנהל את ההליך עד תום, חרף המלצות חוזרות ונשנות של בית המשפט ששיקף בפניה את הסיכויים והסיכונים. זאת תוך שהיא עומדת על טענותיה המכפישות כנגד התובע. הנתבעת בחרה לנהל הליך שלם מבלי שניהלה כל הגנה של ממש ביחס למחלוקת שבין הצדדים.

יוער, כי ההליך החל בבית משפט לתביעות קטנות ומאחר שהתובע הוא עורך דין אף הנתבעת הייתה מיוצגת. לנוכח טענת התובע כי לא חתם על טופס ההצטרפות וטופס ההצטרפות הוא מזויף, הועבר ההליך לדיון בסדר דין מהיר. חרף האמור לא טרחה הנתבעת להתגונן על ידי הבאת ראיות לביסוס טענתה שהתובע הוא שחתם על המסמך והצטרף לשירות, אפילו לא על דרך הצגת המסמך המקורי.

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 23-06-63759 נחמן נ' נפלאות הקולה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

16. כאמור, הנתבעת שלחה לתובעת 14 הודעות מיום 25.11.22 ועד ליום 10.01.23.
17. התובע פנה אל הנתבעת בדרישה להפסקת שליחת ההודעות ביום 11.01.23 ומשזו לא ענתה לפניו פנה שוב ביום 23.01.23. עיון בתאריכים מעיד, כי 14 ההודעות נשלחו בפרק זמן קצר של כחודש וחצי.

שיעור הפיצוי

18. סעיף 30א(1) לחוק התקשורת קובע:

"שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), **בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה**".

בגובה הפיצויים יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים של אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו והיקף ההפרה.
19. בית המשפט העליון נדרש לסוגיית הפיצוי ללא הוכחת נזק והתווה את הדרך בשני פסקי דין רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014) ורע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונות מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.16) (להלן: "עניין חזני").
20. בעניין חזני עמד השופט פוגלמן על השיקולים אותם נדרש בית המשפט לשקול בבואו לקבוע את סכום הפיצוי (פסקה 10):

"הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). חשוב להדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק (בית המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו לעיל. כך למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך.

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 23-06-63759 נחמן נ' נפלאות הקולה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

סוג שני של שיקולים עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו... כשמדובר בתביעה אישית לפי סעיף 30א(י) לחוק, סכום הפיצוי שייפסק אינו קשור בנזק שנגרם בפועל, אלא נועד כשלעצמו לתמרץ הגשת תביעות יעילות. במובן זה יש לראות בפיצוי מעין "גמול מיוחד" לתובע המייצג. נזכיר כי תביעה אישית כאמור יכולה להיות מוגשת בגין הפרות אחדות שהפיצוי המרבי שניתן לפסוק בגינן אינו עולה על אלפים בודדים של שקלים. אשר על כן, ואף שכלל עלויות ניהול ההליך צריכות להיות סבירות ומידתיות בהתחשב בשווי הסכום".

21. בעניינו, תוכן ההודעות שנשלחו אל התובע הן בעלות תוכן שיווקי ולא פוגעני, והן מהוות "דבר פרסומי" מאחר שמטרתן לעודד רכישת מוצרים של הנתבעת. הרווח הצפוי לנתבעת מן הפרסום עשוי להיות רחב. הנתבעת שלחה לתובע 14 מסרונים שאין מחלוקת לגביהם.

22. התנהלות הנתבעת היא פסולה. לא רק שלא עלה בידה להוכיח שהתובע נתן הסכמתו לקבלת דברי הפרסום, היא אף טענה שאולי ביקש מאחר להירשם בשמו לצורך הפקת רווח ובכך ביקשה להטיל בו דופי ללא בסיס. טענות הנתבעת לא הוכחו והן נטענו בעלמא. בסיכומיה המשיכה זו להכפיש את התובע ולהטיל עליו את האחריות ללמדנו, כי הנתבעת לא הפנימה את הפסול בצירופו של אדם למאגר לקוחותיה ללא הסכמתו. כאשר זהו המקרה שהמחוקק ביקש להרתיע מפניו ויש לפסוק פיצוי ברף העליון.

עניין לנו בתיק שהחל כתביעה קטנה שהוגשה ביום 27.06.23 והמשיך בתביעה בדיון מהיר. התנהלות הנתבעת הייתה גרירת התובע להליך ממושך שכלל ניהול הוכחות, חוסר רצון לקחת אחריות וחוסר רצון להתפשר ולכן יש לפסוק לתובע הוצאות על הצד הגבוה. ההוצאות יתנו ביטוי לטענות הנטענות בדבר פגיעה בפרטיות וכל נזק שאינו ממוני.

23. יש לציין, כי בכל ההודעות שנשלחו לתובע הייתה אפשרות להסיר עצמו מרשימת התפוצה בכל עת. השופט רובינשטיין בעניין גלסברג קבע מפורשות, כי אין על התובע חובה להקטנת הנזק, כמצוטט לעיל. התובע כאמור הבהיר בחקירתו שאינו נוהג להיכנס ללינקים ממספרים לא מזוהים, בוודאי כשהוא השולח לא ברורה, ואני מקבלת את טענתו.

24. יתרה מכך, התובע הבהיר, כי בשם השולח הייתה תוספת אותיות שרק לאחר בירור עלה בידו לגלות שבכל המקרים מדובר בנתבעת ומשום כך חשש שמדובר במעשה הונאה ולכן לא רצה להסתכן בלחיצה על הלינק או על "הסר". מעיון בהודעות, והגם שיש שם לינק לאתר הנושא שמה של הנתבעת ואף יש אפשרות ללחיצה על "הסר", הרי שחששו של התובע מבוסס על נתונים מחשידים בהודעות. בעלי הנתבעת עצמה לא ידעו להסביר מדוע בשם השולח מופיעות

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 23-06-63759 נחמן נ' נפלאות הקולה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

אותיות שונות ליד המילה "HAKOLE" באופן שמקשה להבין האם מדובר באותו גורם בכלל. הדבר מחזק את חששו של התובע שהדבר עשוי להצביע על הודעה זדונית ולכן אין לצפות מהתובע ללחוץ על לינקים המופיעים באותן הודעות.

25. התובע הסביר, כי בשל כך שההודעות נשלחו בכל פעם בשם אחר, הוא נדרש לבצע חקירה שלאחריה גילה שמדובר באותו גורם- היא הנתבעת. לדבריו, הדבר גרם לו לטרחה ולבזבוז זמן. שליחת ההודעות אף פגעה בפרטיותו, שכן הוא לא הוא מסר את פרטיו לנתבעת. לנוכח האופן בו שלחה הנתבעת את ההודעות באופן שלא מאפשר לזהות את שם השולח, בשל צירוף רנדומלי של אותיות למילה "HAKOLE", ובהתחשב שהנתבעת לא סיפקה הסבר לכך, יש להניח שהדבר נעשה כדי להקשות על מקבלי ההודעות. העובדה שבתוכן ההודעה יש קישור לאתר אינטרנט הנושא את שם הנתבעת לא מסייע בידי מקבל הודעה החושש מלחיצה על קישור, במיוחד ששם השולח נראה חשוד. בנסיבות אלה, יש לקבל את עתירת התובע ולפסוק לו פיצוי נוסף בסך 2,000 ₪ בגין הטרחה והפגיעה בפרטיותו.

26. הנתבעת טענה, כי זו התביעה הראשונה שהוגשה כנגד בגין הפרת חוק התקשורת, אך לא מצאתי לתת לכך כל משקל.

סוף דבר

27. לא עלה בידי הנתבעת להוכיח, כי התובע נתן את הסכמתו לקבלת דבר פרסומת במסמך בכתב ולכן דין התביעה להתקבל.

לנוכח תכלית החוק שהינה הרתעה יעילה ואכיפה בנסיבות קונקרטיות ולא למטרת ענישה, ובהתחשב בהיקף ההודעות ותוכןן ובשים לב להתנהלות הפסולה של הנתבעת, אני מקבלת את התביעה במלואה ומורה שהנתבעת תשלם לתובע סך של 14,000 ₪ (1,000 ₪ עבור כל הודעה), בצירוף סך של 2,000 ₪ בגין נזק ללא ממוני בשל פגיעה בפרטיות וטרחה. כן תישא הנתבעת בתשלום אגרה בסך 808 ₪ ושכר טרחת עורך דין בסך 2,500 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"ה, 23 יולי 2025, בהעדר הצדדים.

אדנקו סבחת- חיימוביץ, שופטת